

İdam Sehпасına Düşercesine

– ADEM EFİLOĞLU · 09 Şubat 2015

Avuçlarında yepyeni ömür uyut

Hele denk düşerse bahara

Çiçekler koşuştur memleket memleket

Belki yol üstü hayaller tütsüler falcılar

Belki iyi niyet okur

Çocuk hayaller...

Her dudaklarına mühürlü sözcük

Ürkek bakışlarında

İdam sehпасına düşercesine

Düşer mi dudaklarından

Bazı esmer düşler kirletirken dünyanı

İçini yakmaktadır söylenememiş sözcükler...

Kalemin sivriltilen ucunda

Üşüyen rüzgâr gördün mü çocuk

Tir tir titreyen

Ayakları yalpalayarak sokaklarda

Bir lokma ekmeğe dilenci

Mağrur

Sessiz

Sezgisiz

Kimsesiz...

O zaman otur eski kaldırım üstüne

Seyret başında göçmen kuşlar

Ağla çocuk

Ağla...

Yalın ayak koşarken mevsimler

Öksüz gözyaşının esaretinde

Morarırken tırnaklar

Ağla hayatın acımasızlığına

Yâda;

Yeni bir gün hevesiyle

Arkada bırak bütün hezimetini

Ayağa kalk umutla

Gece tükenirken gözlerinde

Birazdan güneş doğacak...

Âdem Efiloğlu